

LA DOLÇAINA I EL TABALET A L'ÀRTIC

Aprofite el butlletí de la Colla Xaloc a la qual pertanc per a contar-vos una historieta d'un viatge a Finlàndia allà per juny-juliol del 2003 que un servidor i alguns companys més vam fer, com dolçainers i tabaleters amb el grup de ball "el Cremaller" de Benicassim.

Vam eixir de Castelló amb autobús a la matinada cap a Barcelona per a prendre un avió amb destinació Hèlsinki. El viatge va durar una miqueta més de tres hores però, a l'arribada van "pagar la quintada" -portàvem roba d'estiu - . un poc més i ens morim de freti -és ideal passar de 35 graus a només 12 en tan poc de temps-.

MÚSICS I BALLADORS/ES

D'Hèlsinki vam agafar un ferry que ens va dur a Tallin capital d'Estònia, però com no pertanyia a la Comunitat Europea, al passar la frontera vam tindre la necessitat canviar Euros per la moneda del país. En aquesta ciutat ens vam hostatjar en un hotel i vam anar a veure la ciutat, cal dir que és molt antiga, així que ens vam empapar de cultureta medieval.

Després, per a no perdre el costum vam anar a un sopar també medieval, resultant ser un fàstic perquè quasi no ens véiem pel fet que únicament estava il·luminat amb ciris, així que... a menjar amb les mans!

Al dia següent vam prendre un altre vaixell que ens va dur a Estocolm. El viatge va durar tota la nit. Per cert, vam aprofitar la travessia per a muntar festa (per variar una mica).

A Estocolm vam estar un dia sencer visitant la ciutat, per la nit vam tornar al vaixell per a dirigir-nos a Tallin i després retornar novament a Hèlsinki. Des d'aquesta capital de Finlàndia vam prendre un avió que ens va dur a Rovaniemi capital de la famosa Lapònia.

Ja és hora de tocar i a partir de llavors quasi tots els dies teníem dos actuacions. Recorde que vam actuar a l'entrada d'un zoo (no és que siguem músics celestials però als animals està demostrat que els agrada la música). També vam tocar en diversos teatres així com al mig d'un bosc (sapieu que a les plantes també els agrada la música), etc...

QUINA RASCAI

D'actuació en actuació ens duien de ruta turística, curiosament vam estar en la "casa del Pare Noel" (Sí, si el que fa els regals, tots sabem que no els fan els pares, són de badesi), el vam conèixer personalment, resultant ser un personatge molt simpàtic però nosaltres no vam entendre res del que ens va dir, suposem que ell sí ens va entendre perquè coneix tots els idiomes (clar és savi). Posteriorment va vindre a veure'ns actuar (certifique que el Pare Noel coneix el so de la dolçaina i el tabalet). A les hores també ens van convidar a una festa típica finlandesa en la que ens van fer participar en un ritual lapó, envoltats d'un idíl·lic bosc, vam tindre la sort de provar la seua típica sauna amb el seu corresponent bany en el llac.

En l'aspecte gastronòmic, "això de sempre quan eixim fora de les nostres fronteres", tots els dies el menú era sempre el mateix: de primer plat carn de ren, de segon salmó o al contrari. Vos assegure que només somiava amb una bona truita de creïlles, però vull ressaltar que en tot moment el tracte va ser excel·lent.

DE PRIMER PLAT...

En aquelles latituts ens va costar un poc adaptar-nos a l'horari perquè prop del Cercle Polar Àrtic i en aquella època de l'any no fosqueja. (que rar, no es pot veure la lluna ni les estrelles). Així els dies van anar passant, arribant l'hora de la tornada. Amb les maletes fetes vam muntar a l'avió. Quan vam arribar a Barcelona hi havia una onada de calor, estàvem a quasi 40 graus.

Pavernos mataoi

ALEJANDRO MARMANEU